

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ФІЛОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Людмила Котоловець,
завідувачка сектору
Інституту модернізації змісту освіти
Міністерства освіти і науки України

Тема наради-семінару «Національно-патріотичне виховання під час викладання філологічних дисциплін як засіб підвищення комунікативної та соціальної компетентностей студентської молоді в сучасних реаліях нашої держави», тобто компетентностей XXI століття на сьогодні дуже актуальною.

Враховуючи нові суспільно-політичні реалії в Україні, все більшої актуальності набуває виховання в молодого покоління почуття патріотизму, відповідальності, загальнодержавної справи зміцнення країни, активної громадянської позиції.

Рідна мова – найважливіший засіб патріотичного виховання. Вона була і є важливою сферою впливу на національну свідомість молоді, ідентифікаційним кодом нації.

Початок третього десятиліття розвитку українсько-

7–10 червня 2016 року на базі Вищого навчального комунального закладу «Білгород-Дністровське педагогічне училище» Одеської області відбулася нарада-тренінг «Національно-патріотичне виховання під час викладання філологічних дисциплін як засіб підвищення комунікативних та соціальних компетентностей студентської молоді в сучасних реаліях нашої держави» Всеукраїнської спілки голів обласних методичних об'єднань викладачів української філології ВНЗ I–II рівнів акредитації.

го суспільства вимагає особливої уваги до формування морально-духовних якостей майбутнього громадянина.

Патріотичне виховання має бути спрямоване на формування у молоді національної свідомості, любо-

Сьогодні необхідно творити умови для становлення вільної, свідомої особистості, яка має чіткі ціннісні орієнтири, людську гідність, національну свідомість, яка є патріотом своєї країни.

ві до України, турботи про благо свого народу, вміння цивілізованим шляхом відстоювати права й свободи, сприяти громадянському миру та злагоді в суспільстві. Патріотичне виховання має спонукати до фор-

мування і розвитку такої особистості, якій буде притаманна висока національна свідомість, готовність до виконання громадянського та конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, незалежності та цілісності України, утвердження національного суверенітету держави.

Формування творчої, ініціативної, національно-свідомої особистості вимагає наповнення всіх ланок освітнього процесу змістом, який би відображав об'єктивну історію, мистецтво, культуру, символіку, природу рідного краю, всієї України та забезпечував можливості постійного духовного самовдосконалення особистості, формування її інтелектуального та культурного потенціалу як найвищої цінності суспільства.

Формування в молодого покоління компетентностей XXI століття – комунікативних та соціальних – основне завдання викладачів навчальних закладів. Ці компетентності закладені у стандартах підготовки фахівців – фахівців XXI століття.

Комплексний підхід до підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня полягає в набутті та розвитку в студентів набору ключових загальногалузевих і предметних компетентностей, які визначають їхню успішну адаптацію в суспільстві:

◆ здатність вчитись, вдосконалювати власне на-

вчання і виконання завдань з високим рівнем автономності;

◆ здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію, навички роботи в команді, ініціативність, дотримання етичних норм,

◆ здатність працювати у колективі, аналізувати, синтезувати, оцінювати, щоб виявляти проблеми і ухвалювати рішення;

◆ цінування різноманітності та мультикультурності;

◆ мовні та мовленнєві навички;

◆ навички роботи з інформацією (уміння знаходити та аналізувати інформацію з різних джерел);

◆ фінансова грамотність тощо.

Всі ці компетентності формуються в основному на заняттях гуманітарних і соціально-економічних дисциплін.

Перед викладачами української мови та літератури чимало завдань: розкрити студентам красу рідної мови, навчити їх правильної літературної вимови,

виховати в них почуття гордості за свою націю, бажання творчо і самовіддано працювати.

Мовленнєва компетентність – це вміння адекватно і доречно, практично користуватися українською мовою в конкретних ситуаціях (висловлювати свої думки, бажання, наміри, прохання тощо), використовувати для цього як мовні, так і позамовні та інтонаційні засоби виразності мовлення.

Розвиток мовленнєвої діяльності, формування комунікативних компетенцій, культури спілкування має стати провідним завданням навчання української мови.

Про шляхи та умови реалізації Концепції національно-патріотичного виховання студентів у різних регіонах України, про проблеми, які є у Південних областях, про досвід національно-патріотичного виховання розповіли учасники семінару, крім того, досвідчені фахівці коледжу провели тренінги з міжособистісного спілкування.